

Nieuwsbrief Protestantske Gemeente De Gaastmar 10 april voor Stille Zaterdag

Op Stille Zaterdag, de dag tussen het sterven van Jezus en Zijn opstanding, is het eerst nog heel donker. Jezus is in het graf gelegd en zijn volgelingen denken dat het nu uit is met al hun idealen. Dit was het dan. Wat hebben zij nog te hopen? Maar wij weten dat het NIET uit was. Wij weten dat er iets heel bijzonders te gebeuren staat. Op Stille Zaterdag gaan wij heel langzaam van het donker naar het licht. Dat kan niet mooier verbeeld worden dan met deze foto van – hoe kan het anders – Attie Bak. Gisteren het Piel met een scheurend tempelvoorhangsel, vandaag de Munkedyk met een heel voorzichtig licht dat de duisternis nog niet verdrijft, maar dat wel zal gaan doen. Je hoeft niet naar Israël om deze dagen heel intens te beleven. Bij deze foto moet ik ook vanzelf denken aan een paar zinnen uit een bekend lied van Huub Oosterhuis. In het Fries: Ljocht, dat ús oanstjit yn de moarntiid, foartidich ljocht sjoch ús hjir stean: kâld, ien foar ien en fol fan soargen, ljocht, waarmje my en klaai my oan. Past heel mooi bij Stille Zaterdag, vind ik. Morgen, met Pasen, past dan weer een nieuwere Friese beginregel van het lied. Die luidt: 'Ljocht, dat ús ropt oerein te kommen'. Morgen komen we overeind. Vandaag laten we ons alvast heel voorzichtig aanraken.

Online dienst op Stille Zaterdag

In Gaastmeer waren we het niet gewend, een dienst op Stille Zaterdag. Sommigen gingen op die avond naar IJlst, waar altijd wél een dienst was. Nu hopen we op veel kijkers en luisteraars bij de online dienst om 19.30 uur. Een wake; wij waken samen bij het graf van Jezus. Ook deze dienst staat in het teken van de overgang van duister naar licht. Op een gegeven moment zullen alle lichten in de kerk worden gedooft. De klok wordt geluid en daarna wordt de nieuwe brandende Paaskaars binnengebracht. Kaarsen worden aangestoken en ook het Avondmaalszilver wordt teruggebracht. Een indrukwekkend gebeuren in al zijn eenvoud.

In de stad Groningen, waar wij lang hebben gewoond, luidde bij de Paaswake altijd de zwaarste klok, de Salvator. Die luidde alleen op deze dag of bij zeer bijzondere gebeurtenissen. Een heel zwaar en sonoor geluid: er staat iets te gebeuren dat de wereld zal veranderen. Wacht.... Waak....Wacht... Waak....

De cirkel is weer rond

Tjerie van der Meer stuurde een tekst toe van Betty Edens. Vorig jaar november heeft Betty in Gaastmeer een workshop begeleid waarin we met elkaar bloemenkransen maakten om overleden geliefden te gedenken. Op de foto links ziet u er een. Tjerie en Tryntsje hebben de woorden van Betty verwerkt in hun versie van de liturgische bloemstukken in deze Stille Week. Zie de foto rechts. Het is misschien niet iedereen opgevallen, maar u herkent het wel als u de tekst van Betty leest:

'Zo is de cirkel weer rond - de krans voor eeuwigheidszondag - onze persoonlijke levensloop en nu de jaarringen van de boom - als levensloop van Jezus met als bijzonderheid - de Verrijzenis als doorbraak van de dood- in de vorm van de holte -.'

Van het donker naar het licht, ook in de cyclus van het jaar.

Ander nieuws

Eerder deze week zag ik opeens achter het raam bij Maurits en Brecht Dantuma twee grote pluchen beren zitten. Op veel plaatsen in Nederland hebben mensen beren voor hun raam gezet, zodat kinderen een berenspeurtocht kunnen houden: hoeveel beren zie je in de buurt? Het was me tot dan toe ontgaan. Maar misschien alsnog een idee voor Gaastmeer? Ik heb tenminste mijn beertje ook maar in de vensterbank gezet. Wel met een mondkapje voor natuurlijk....

Zaterdag krijgt u opnieuw een nieuwsbrief in de bus. En nog iets meer, maar dat moet nog even een verrassing blijven.

Vanaf volgende week verschijnt de nieuwsbrief weer 'gewoon' éénmaal in de week.

Met een bede om kracht en een groet van de kerkenraad,

Anneke van Mourik